

Titel: Kapitel VI.

Citation: "Kapitel VI.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e19022/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 41.

Retten prøver i Embeds Retfor, om den, der forfølger, efter foranstaaende Regler er berettiget til Paatale.

§ 42.

De i Loven om den borgerlige Retsspleie givne Regler med Hensyn til Sagføgers Myndighed til at raade over Sagen, hans Afgang til at gaa i Rette for sig selv, samt om Sagføgers Rettergangsfuldmægtige blive at følge i Sager, som i Henhold til §§ 39 og 40 anlægges af en privat Anklager, samt ved borgerlige Retstræf, der i Henhold til § 4 forfølges i Forbindelse med en Straffesag.

I Sager, som anlægges af en privat Anklager i Henhold til § 39, kan denne efter Omstændighederne faa en Sagfører befuldmægtiget til at varetage sit Tare efter de for borgerlige Domsager gjældende Regler.

Kapitel VI.

Om den Sigtede Forvar.

§ 43.

Den, hvem Mistanke for en strafbar Handling rammer, anses som sigtet, naar Forsøgning er indlebet mod ham for Undersøgesdommeren eller den domnende Ret, eller den er forberedt ved Anhøvelse eller lignende mod ham rettede Forholdsregler.

§ 44.

Naar Anklage er reist, har den Sigtede Ret til at benytte en af ham selv valgt Forvarer til paa sine Begne at varetage sit Tare under Retssmoderne eller til at bistaa sig herved samt til Affattelse af Processkrifter. Rettens Formand kan tilføje, at flere Forvarere medtages under Hovedforhandlingen for Landsretten, dog jaalebes; at ordenligvis kun een af disse kan optræde paa hvert enkelt af Forhandlingens Trin. Den Sigtede, som lader en Forvarer handle for sig, er ikke udelukket fra selv tillige at tage Odelstilt sit Forvar.

Under Forundersøgelsen har den Sigtede Ret til at benytte en valgt Forvarer til at fremsætte skriftlige Antrægender til Dommeren og Besværing til høiere Ret, ved Besigtigelser og Spns- eller Skjønserretninger, samt ved Afhørelse i de i § 49 nævnte Tilfælde.

Er den Sigtede ikke personlig myndig, er hans Børge berettiget til at vælge ham en Forvarer.

§ 45.

Som Forvarere i Henhold til § 44 kunne benyttes:

1) enhver til Røde i vedkommende Ret berettiget Sagfører samt ved Underretterne de andre Rædd, der af Justitsministeren maatte være antagne til at modtage Besskiftelse som offentlige Forvarere.

2) Personer, som ere beslægtede eller besvogrede med den Sigtede i den op- eller nedstigende Linie, hans Søskende, Kælesælle, Børge, Kurator, Adoptiv- eller Pleiefarvædre, Adoptiv- eller Pleieborn, forudsat at de nævnte Personer ere personlig myndige og uberøgtede. Den, der angiver at haa i et af de nævnte Forhold til den Sigtede, skal føre Bevis herfor, naar og saafart det af Retten forlanges.

Retten har ordentligvis at afvise Personer, der ikke ere berettigede til at møde som Forsvarere, samt at tilbagesende Processkrifter, der ere underskrevne af saadanne. Dog kan Rettens Formand eller vedkommende Underdommer af særegne Grunde undtagelsesvis tillade, at andre personlig myndige og uberygtede Personer end de ovenfor nævnte benyttes som Forsvarere under Hovedforhandlingen.

Personer, der ere indkaldte til at afhøres som Vidner eller Syns- eller Ekspertmænd i Sagen, kunne ikke være Forsvarere, ei heller Personer, som ere begjærte indkaldte i den nævnte Egenstabs, indtil Retten har truffet Afgjørelse herom.

§ 46.

Virkingen i Straffeloven af Stillingen som valgt Forsvarer indtræder først, efterat Meddelelse er gjort til Retten om Valget. Naar nogen Anden end de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer i Egenstabs af valgt Forsvarer optræder som handlende paa den Sigtedes Begne, skal derhos Bevis for Fuldmagten have ved Haanden eller ledsage Processkriftet; tilstrækkeligt Bevis er den Sigtedes Erklæring til Retsbogen eller en med Underskrift af ham og to Bitterlighedsvidner forsynet Erklæring. Mangles saadant Bevis, eller erklærer Nogen, der kan vælges til Forsvarer, at mangle Fuldmagt, men at handle i Forventning af den Sigtedes Billigelse, kan Retten tillade ham at optræde, under Forfættelse af en kort Tid til Tilværelse af Beviset eller Godkendelsen; paa denne Maade forholdes ogsaa, naar Retten maatte finde det nødvendigt at afkræve de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer Bevis for Fuldmagt.

§ 47.

Den Sigtede, som er sængslet, har Ret til mundtligt og skriftligt Samfoen med sin valgte Forsvarer, dog saalænge Anklage ikke er reist, kun under saadan Kontrol, som Dommeren finder fornøden. I Retssmøderne har den Sigtede Ret til at raadskaa med ham, forsaavidt ikke det Medjatte særlig er foreskrevet.

§ 48.

Naar der i en Sag, som er indbragt for Landretten, ikke er antaget en Sagfører til Forsvarer, eller den antagne Sagfører udebliver, bliver i Embeds Medfør en offentlig Forsvarer at bestikke, dersom enten Rævnninger skulle medvirke ved Domfældelsen, eller der kan opstaa Spørgsmaal om at lægge Beslag paa den Sigtedes Formue i Genhold til § 197, saavel som iøvrigt, naar Rettens Formand ikke efter Sagens Omstændigheder maatte skjøne retskendelig Bistand overflødig.

Er Anklage reist for Underretten, og særegne Omstændigheder findes at gjøre retskendelig Bistand ønskelig, kan en offentlig Forsvarer bestikkes, ordentligvis dog kun paa Begjæring, og naar den Sigtedes Formuesforvaltning er saaledes bestaaende, at han ikke uden at sænke det Fornødne til sit og Familjens Underhold eller til Fortjættelse af sin Næringsdrift kan udrede Veberlag til en Sagfører.

Retshandlinger, som, efterat Anklage er reist, finde Sted udenfor Hovedforhandlingen, har den bestiktede Forsvarer Ret til at deltage i; skal Handlingen foregaa udenfor den Underretstreds, i hvilken Forsvareren bor, bliver der paa hans Begjæring at bestikke en særlig Forsvarer til at møde ved samme. Dog hør i paatrængende Tilfælde Retshandlingen ikke udsættes af Genlyd til foranstaaende Forstædt.

Imod Beslutninger, hvorefter Forsvarer bestikkes, have intet Retsmiddel; imod Beslutninger, ved hvilke Forsvarers Bestikelse nægtes, kan Besværing til høiere Ret finde Sted.

§ 49.

Beskyttelse af en offentlig Forsvarer for den Sigtede finder fremdeles Sted under Betingelser, joendte til de i § 48 angivne, naar under en Sags Behandling, jvrend Anklage er reist, Forklaringer skulle afgives af Vidner eller Syns- eller Skjønsmænd, for at benyttes ved Opklæring under Hovedforhandlingen, samt naar Beskyttelse ved Dommeren eller under Dommerens Ledelse en Syns- eller Skjønforretning skal foretages under Forhold, der medføre Fare for, at Gjentagelse ikke senere vil kunne finde Sted. Dog bliver Retshandlingen ikke af denne Grund at udsette, naar det maa bestryges, at Derisjet i saa Fald kunde tabes.

§ 50.

Naar Landrettens Dom paaanfes, eller der i Anledning af Andragende om Sagens Gjenoptagelse skal finde mundtlig Forhandling Sted for Hoiesteret, og Sagsfører ikke er antagen eller ikke møder, beskiftes altid en offentlig Forsvarer til at optræde under Forhandlingen for Hoiesteret.

Naar Underrettens Dom paaanfes, eller der i Anledning af Andragende om Gjenoptagelse af en Sag, i hvilken Landretten har affagt Dom som Folge af Paaanfe, skal finde mundtlig Forhandling Sted for Landretten, bliver med Hensyn til Beskyttelse af en offentlig Forsvarer til at optræde for Landretten Reglen i § 48 2det Stykke at følge. Denne finder fremdeles Anvendelse, naar der i Anledning af Besværing undtagelsesvis skal finde mundtlig Forhandling Sted for Landretten eller Hoiesteret, samt naar undtagelsesvis Paaanfe af Landrettens Dom i anden Instans til Hoiesteret tilstedes.

Naar i Anledning af Andragende om Gjenoptagelse af en Sag, der er paaendt af Landretten i første Instans, mundtlig Forhandling skal finde Sted for Landretten, bliver offentlig Forsvarer at beskifte efter Reglerne i § 48 1ste Stykke.

§ 51.

At modtage Beskyttelse som offentlig Forsvarer antager Justitsministeren efter Overenskomst et tilstrækkeligt Antal af de til Møde i vedkommende Ret berettigede Sagsførere, med særligt Hensyn til den fortrinlige Adgang, der er indbrømt de af Kongen udnævnte Sagsførere. At beskiftes som Forsvarere ved Underretten kunne ogsaa andre dertil egnede Mænd antages af Justitsministeren, naar Begrænsningen til Sagsførere vilde medføre uforholdsmæssigt Besvær eller Besværing.

Andre til Møde i vedkommende Ret berettigede Sagsførere kunne beskiftes til offentlige Forsvarere, naar den Sigtede begjærer det, og de ere villige til at overtage Forsvaret uden noget Bederlag fra det Offentlige, samt naar derhos ingen lovlig Hindring er forhaanden.

§ 52.

Forsvareren beskiftes af vedkommende Rets Formand eller henholdsvis vedkommende Enkeltommer. Sagerne bør saavidt mulig fordeles mellem de antagne Forsvarere efter Omgang; sniffer den Sigtede en bestemt Person beskiftet og oplyser, at denne er villig, er Dommeren berettiget til og, naar den Paagjældende tillige giver Afkald paa Bederlag fra det Offentlige, pligtig til at beskifte denne uden Hensyn til den regelmæssige Omgang, forudsat at ingen lovlig Hindring er forhaanden.

§ 53.

At offentlig Forsvarer maa Ingen beskiftes, der selv er forurettet ved Forbrydelsen eller naar i et saadant Forhold til den Forurettede eller dennes Rettergangsfuldmægtig i Sagen eller til Anklageren, som vilde udelukke en Dommer fra at handle i Sagen, eller der er kaldet til at forklare som Vidne, Syns- eller Skjønsmænd i Sagen eller har handlet i

den som Anklager eller Rettergangsfølsomt for den Korurettede eller som Politimester eller som Dommer eller i en anden Straffesag har været Forsvarer for en Sigte, med hvis Interesse i Sagen den nu Sigtedes Naar i Strid.

Er flere Personer sigtede under samme Sag, kan Forsvaret kun udføres af den samme Person, naar de Sigtedes Interesser under Sagen ikke ere modstridende.

§ 54.

Bestillingen kan tilbagefalde, naar det findes nødvendigt i Forsvarets Interesse, samt, forsaavidt Sagen ikke derved forhales, efter Begjæring af den Sigtede paa Grund af en senere truften Overenskomst om det offentlige Forsvars Udførelse uden Bederlag af det Offentlige.

§ 55.

De offentlige Forsvarere ere pligtige med Glid og Trofast at udføre de dem betroede Sager, at fremme dem med den Gnistighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader, at vise Retten skyldig Agtelse og at efterkomme de Paalæg, som Retten i Medfør af nærværende Lov giver.

§ 56.

For Pligtovertædelse i deres Hvervs Udførelse paadrage de offentlige Forsvarere sig Ansvar efter Lovgivningens almindelige Forskrifter; Straffelovens 13de Kapitel er anvendeligt paa dem.

Ansvaret forfølges efter de almindelige Regler, forsaavidt ikke Andet er særlig hienlet i nærværende Lov.

§ 57.

De den Sigtede for Forsvarets Skyld tillagte Rettigheder tilkomme ogsaa, indenfor Bestillingens Grænser, den offentlige Forsvarer, forsaavidt ikke Andet er særlig foreskrevet eller følger af Forholdets Natur. Til Foretagelse af de Handlinger, som den offentlige Forsvarer finder fornødne eller hensigtsmæssige til den Sigtedes Lære, behøver han ikke dennes Samtykke.

Den offentlige Forsvarer har Ret til mundtligt og skriftligt Samkvem med den Sigtede, som er sænget, uden Opsyn. Under Retssæderne er han berettiget til at raadslaa med den Sigtede, forsaavidt ikke det Modfætte særlig er foreskrevet.

§ 58.

De offentlige Forsvarere erholde Bederlag af det Offentlige for den enkelte Sag, forsaavidt Krav herpaa ikke er frataget (jfr. §§ 51 og 52). Retten fastsætter dette Bederlag efter Arbeidets Betydning og Omfang ved Dommen eller, naar Forsvarets Virksomhed er afsluttet.

§ 59.

Bestillingen af en offentlig Forsvarer indskrænker ikke den Sigtedes Ret til selv at drage Ansvar for sit Forsvar.

Kapitel VII.

Om Bærneeting, Straffelagers forening og Redlige Grænser for Embedshandlinger i Strafferetspleien.

I.

Enkelt Bærneeting.

§ 60.

Enkeltstående Retshandlinger, om hvilke der bliver Spørgsmaal, førend eller efter at Sag er begyndt, foretages i den Retskreds, hvor den Person bor eller opholder sig, eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 61.

Straffelager forfølges ved de nedenfor anførte Bærneeting. Reglerne herom finde Anvendelse saavel med Hensyn til Forundersøgelsen som med Hensyn til Behandlingen ved den dømmende Ret.

§ 62.

Ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretagen, kunne alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser forfølges. Udtræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Bærneeting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgjøre flere i forskellige Retstredje foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Bærneeting efter foranstaaende Regler, tilfammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retstredje, eller er det udt, i hvilken af flere bestemte Retstredje en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgningen ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 63.

Som Gjerningsstedets Bærneeting ved Forbrydelser, der begaaes udenfor Kongerigets Eoterritorium ombord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at læsse eller lade.

§ 64.

Ved den Ret, i hvis Kreds den Sigtede bor, eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kann: forfølges:

- 1) de under de danske Domstoles Paaførelse hørende Forbrydelser, som begaaes udenfor Kongerigets Grænser;
- 2) de Forførelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 35), uden Hensyn til, om de paatales af ham eller af Andre, samt de Handlinger, som paatales af Private i Medfør af § 39;
- 3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge Andendelsen af § 62.

Danske i Udlandet ansatte, med Exterritorialitetsret forsynede Embedsmænd og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i Kjøbenhavn, forsaavidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det Samme gjælder, indtil anderledes bestemmes,